

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Θεσσαλονίκη τῇ 10 Δεκεμβρίου 1937

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 200447/10447.

Π Ρ Ο Σ

Τοὺς κ. κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων
Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας

Εἰς ὅλους εἶναι γνωστὴ ἡ σήμασις τοῦ δάσους διὰ τὴν ζωὴν ἐν γένει καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν δασωμένας τὰς γυμνάς καὶ ἀγόνους ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι μόνον ζημίας καὶ καταστροφὰς προξενοῦν.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαρκειᾶς καὶ τῆς εὐθηνείας ἀκόμη, τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ μάλιστα τῶν καυσοξύλων καὶ τῶν ξυλανθράκων, ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ δάσος εἰς τὸ ἔδαφος καὶ εἰς τὰς καλλιεργουμένας ἐκτάσεις, εἰς τοὺς κατεικημένους τόπους, τοὺς δρόμους, τὰς γεφύρας, τὰς πηγὰς, ἡ βελτίωσις τοῦ ἔδαφους ὡς καὶ τῶν κλιματικῶν στοιχείων βρογῆς, ὑγρασίας, θερμοκρασίας, ἀνέμου, ἡ πολὺ μεγάλη ἐπίδρασις τοῦ δάσους ἐπὶ τῆς ὑγείας μας, ἡ αἰσθητικὴ σημασία του, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεώς του διὰ στρατιωτικούς ἀκόμη λόγους κ.λ.π. κ.λ.π. καθιστῶσι τὸ δάσος τόσον ἀπαραίτητον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ νοηθῇ καὶ ζωὴ ἄνευ δάσους.

Δυστυχῶς ἡ χώρα μας, διὰ πολλοὺς λόγους, δὲν εἶναι ὅσον πρέπει δασωμένη. Πολὺ μεγάλα ἐκτάσεις, πού ἄλλοτε ἦσαν πολύτιμα δάση, σήμερον εἶναι γυμνά καὶ ὄχι μόνον δὲν μᾶς παράγουν τὰ τόσον ἀπαραίτητα δασικὰ προϊόντα, ἀλλὰ καὶ γίνονται αἰτία καταστρεπτικῶν πλημμυρῶν, προσχώσεων, τῶν χωραφιῶν καὶ τῶν κατωκειμένων τόπων καὶ δημιουργίας χεϊμάρων. Ἐὰν ὑπῆρχον ὀλίγα δένδρα εἰς τὰ αὐλάκια τοῦ κάμπου, εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ εἰς τὰς θέσεις ὅπου συγκεντρώνονται τὰ ὕδατα καὶ λιμνάζουν, δὲν θὰ ἐθέριζεν ἡ ἐλονοσία τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἂν ἦσαν δασωμένοι αἱ κλιτεῖς τῶν βουνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑπεράνω διαφόρων χωρίων, δὲν θὰ ὑπέφερον τὰ χωρία ταῦτα ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος καὶ ἀπὸ τὰς πλημμύρας καὶ τὰ χώματα καὶ τοὺς λίθους, τὰ ὁποῖα φέρουν οἱ χεϊμαρροὶ εἰς τοὺς δρόμους, τὰς οἰκίας καὶ τοὺς ἀγρούς των.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, τόσον τὸ Κράτος ὅσον καὶ οἱ πολῖται του, ἰδίως ὅμως αἱ Κοινότητες ἔχουν συμφέρον νὰ προστατεύουν τὰ δάση, τὰ ὁποῖα ἔχουν, καὶ νὰ δημιουργοῦν νέα δάση, εἰς τοὺς γυμνοὺς τόπους, οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ παράγωσι καὶ ἄλλο τι πλὴν τοῦ δάσους.

Διὰ νὰ γίνουν ὅμως δάση, ἀφ' ἑνὸς χρειάζεται νὰ μάθουν οἱ πολῖται τί συμφέροντα μεγάλα ἔχουν ἀπὸ τὰ δάση καὶ ἐπομένως νὰ τ' ἀγαπήσουν ὡς περιουσίαν των, ὡς καὶ πολυτιμώτερον μάλιστα τῆς περιουσίας των, διότι τοὺς δίδουν τόσα πράγματα περισσότερον ἀπὸ τὰ κτηματὰ των καὶ ἀφ' ἑτέρου κάθε χωρίον νὰ δημιουργήσῃ τὸ δάσος του.

Ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀγαπήσῃ κανεὶς τὸ δάσος καὶ τὸ δένδρον καὶ μάλιστα τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν τὴν μέλλουσαν Κοινωνίαν, πρέπει μόνος του νὰ τὰ φυτεύσῃ, νὰ τὰ περιποιηθῇ καὶ νὰ τὰ μεγαλώσῃ καὶ διὰ νὰ δημιουργηθῇ εἰς κάθε χωριὸν καὶ ἕνα ὠραῖον καὶ τόσον χρήσιμον δάσος, δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ μόνον διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ ὀλίγων, ἐλαχίστων ἐξόδων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναδασώσεων θὰ λάβητε λεπτομερεῖς ὁδηγίας ἐκ μέρους τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ἀρχῶν, διὰ τὴν ψυχολογικὴν ὅμως προετοιμασίαν τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν ὑποβολὴν εἰς αὐτοὺς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ δάσος, πρὸς τὸν σκοπὸν, τόσον τῆς προστασίας τῶν ὑπαρχόντων δασῶν, ὅσον καὶ τῆς ιδρύσεως νέων τοιούτων, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνεσθαι κατ' ἔτος μία ἑορτὴ, ἡ λεγόμενη «Ἑορτὴ τοῦ Πρασίνου».

Ἡ ἑορτὴ αὕτη πρέπει νὰ ἔχη συνδυασμένον σκοπὸν καὶ χαρακτηριστὰ καὶ νὰ γίνεσθαι κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε καὶ τὰ μεγάλα ὀφελήματα τοῦ δάσους νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς πολῖτας, καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν πρὸς τὸ δά-

Ὅμοιος

σος να υποβάλλη, αλλά και την δημιουργίαν ενός δασυλλίου, η̄ ἔστω ακόμη και ενός κήπου, η̄ μιᾶς δενδροστοιχίας να ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα, ἀποτελοῦσα συγχρόνως και τὴν ἑναρξιν τῶν ἀναδασωτικῶν ἐργασιῶν κατ' ἔτος, εἰς κάθε τόπον πού πρόκειται νὰ γίνουν τοιαῦται ἐργασίαι.

Ἀποφασίσαντες τὴν τέλεσιν τῆς ἑορτῆς ταύτης εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τῆς περιφερείας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰς ἄλλας ἀναδασωτικὰς ἐργασίας, δι' ἃς θὰ λάβητε ὁδηγίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐκτελεσθῶσι καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑ. ἔ. τὰ ἑξῆς:

1) Ἐκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μετὸν δασικὸν ὑπάλληλον τῆς περιφερείας του, σχετικῶς μετὰ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης καὶ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς τεχνικὰς ὁδηγίας του.

2) Νὰ καθορισθῇ μία ἔκτασις ἀνάλογος τῆς διαθέσιμου κοινοχρήστου ἐκτάσεως ἐκάστης πόλεως καὶ χωρίου, πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ νὰ περιφραχθῇ μετὸν οἰκονομικώτερον, φυσικὰ, τρόπον, ἐκ μέρους καὶ δι' ἐξόδων τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, εἰς ὅσας ὑπάρχει εἰδικὸν κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ ἀνάλογον ἀποθεματικόν, ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ διὰ προαιρετικοῦ ἐράνου τῶν κατοίκων. Τὰ ἐξοδα θ' ἀφορῶσι τὴν προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ περιφράξεως (κυρίως συρματοπλέγματος) καὶ οὐχὶ καὶ τὴν ἐργασίαν, ἣτις δέον νὰ καταβληθῇ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων.

3) Νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν πλησιεστέρων Δασικῶν Φυτωρίων ἀνάλογος ἀριθμὸς δασικῶν δενδρυλλίων, ὅστις καὶ θὰ παρασχεθῇ δωρεάν, ἐὰν δὲ δὲν δύνανται τὰ φυτώρια νὰ ἐξαρκέσωσι, νὰ ληφθῇ πρόνοια προμηθείας ὁπωροφόρων ἢ καὶ καλλωπιστικῶν ἐν ἀνάγκῃ δένδρων, ἢ καὶ μοσχευμάτων ὑδροχαρῶν (Λεύκης, Ἰτέας, Πλατάνου, Κλήθρου κλπ.) δένδρων, ὅπου ὑπάρχουν κατάλληλα ὑγρά ἐδάφη.

4) Νὰ διανοιγῶσιν οἱ λάκκοι εἰς τοὺς ὑποίους θὰ φυτευθῶσι τὰ δενδρύλλια καὶ

5) Νὰ τελεσθῇ ἡ ἑορτή, ὡς ἑξῆς:

Νὰ παραστῶσι τὰ Δημοτικά ἢ Κοινοτικά Συμβούλια, αἱ Πολιτικά καὶ Στρατιωτικά ἀρχαί, οἱ Δημόσιοι καὶ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ Ἐπιμελητήρια, τὰ φυσιολατρικά, ἀθλητικά, μορφωτικά, προοδευτικά, Ἐπιστημονικά καὶ Ἐπαγγελματικά σωματεῖα καὶ ἅπαντες οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς ἐπισημοὺς τελετάς, οἱ Πρόσκοποι ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Σχολεῖα Ἀρρένων καὶ Θηλέων Μέσης καὶ Κατωτέρας Ἐκπαιδεύσεως.

Νὰ τελεσθῇ Ἄγισμος, νὰ ἐκφωνηθῇ πανηγυρικὸς λόγος ἐκ μέρους καταλλήλου προσώπου, καὶ νὰ φυτευθῇ ἀνὰ ἓν δενδρύλλιον ἐκ μέρους ὀλιγαρίθμων ομάδων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, προσκόπων, στρατιωτῶν κλπ. συμφώνως καὶ πρὸς τὰς τεχνικὰς κλπ. λεπτομερείας, τὰς ὁποίας θὰ ὑποδείξωσιν οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐὰν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐξευρεθῇ ἰόπος πρὸς ἴδρυσιν δασυλλίου, ἐγκρίνομεν ὅπως ἰδρυθῇ ἔστω καὶ μικρὸς κήπος, ἢ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ δενδροστοιχία ἀκόμη, διὰ δασικῶν δὲ δενδρυλλίων, ἢ ἂν δὲν δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε τοιαῦτα, διότι δὲν ἔχουν τυχὸν τὰ δημόσια δασικά φυτώρια, νὰ γίνῃ φύτευσις ὁπωροφόρων ἢ καὶ καλλωπιστικῶν δένδρων.

Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως οὐδεὶς δήμος ἢ Κοινότης παραλείψῃ τὸ καθήκον του τοῦτο, εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει ὑψίστην σημασίαν.

Ῥ,
Ἐπιμετρητὴς Γεν. Διοικήτης

Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ

